

รายงานการประชุมสภาวิชาการ

ครั้งที่ ๘/๒๕๖๘

วันศุกร์ที่ ๒๒ เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

การประชุมในรูปแบบผสมผสานกับระบบประชุมทางไกล Web Conference

ณ ห้องประชุม ชั้น ๘ อาคารเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ผู้มาประชุม

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณิศรา ธีรสุนทรสกุล	ประธาน
๒. ศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ประชุมออนไลน์)
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.ดรณี รุจกรกานต์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ประชุมออนไลน์)
๔. รองศาสตราจารย์ ดร.วิลาส พุ่มพิมล	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ประชุมออนไลน์)
๕. รองศาสตราจารย์ ดร.เกตุร ดวงอุปมา	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ประชุมออนไลน์)
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย มงคลเกียรติศรี	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๗. รองศาสตราจารย์ ดร.นิราวรรณ กุณิน	กรรมการผู้แทนคณะ
๘. รองศาสตราจารย์ ดร.เรวณี ชัยเขาวรัตน์	กรรมการผู้แทนคณะ
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติพร โนนคู่เขตโขง	กรรมการผู้แทนคณะ
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรวัช สิงห์ศิริ	กรรมการผู้แทนคณะ
๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุริสา จิตชัย	กรรมการผู้แทนคณะ
๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาวิตรี บุญมี	กรรมการและเลขานุการ
๑๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัฒนารณ ชัยประเสริฐ	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๔. นางสาวพัชรีย์ ทองสมบัติ	ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม (ติดราชการ/ติดภารกิจ)

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรีญา ชาญสุข
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐวงศ์ พูนพล

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.น.สพ.ฤทธิชัย พิลาไชย	คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ท. ดร.เกรียงไกร ฐระพันธ์	คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัญญา สิ้นขึ้น	รองคณบดีคณะวิทยาการจัดการ
๔. ดร.ปิยพร แผ้วชำนาญ	รองผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการฯ
๕. ดร.วรรณศิริ วรรณสืบเชื้อ	ผู้ช่วยคณบดีคณะเทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์
๖. นายอนูชิต ศรีสุนาคร้ว	นักวิชาการศึกษา
๗. นางสาวรัญชนา พฤกษติกุล	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

เริ่มประชุม เวลา ๑๓.๐๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

๒.๑ รายงานการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๙/๒๕๖๘

วันศุกร์ที่ ๒๕ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

เลขาธิการสภาวิชาการ นำเสนอรายงานต่อที่ประชุมสภาวิชาการ ตามที่ได้มีการประชุมคณะกรรมการสภาวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ได้จัดทำรายงานการประชุมเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณารับรองรายงานการประชุม

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่อง

รายงานการติดตามการดำเนินงานตามมติสภาวิชาการ

๓.๑ การเสนอเพื่อพิจารณาการให้ปริญญาบัตรและประกาศนียบัตรบัณฑิต

ในการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๙/๒๕๖๘ วันศุกร์ที่ ๒๕ เดือนกรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๘ มติที่ประชุมสภาวิชาการเห็นชอบการให้ปริญญาบัตร ภาควิชาการศึกษาศาสตร์ ๒๕๖๗ มีนักศึกษาที่เรียนครบหลักสูตรทั้งหมด จำนวน ๑๙๖ คน แบ่งเป็น ระดับปริญญาตรี จำนวน ๑๓๖ คน ระดับปริญญาโท จำนวน ๑๔ คน และระดับปริญญาเอก จำนวน ๖ คน ได้ผ่านการอนุมัติจาก สภามหาวิทยาลัยฯ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๘ วันเสาร์ที่ ๒ เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

๓.๒ การเสนอเพื่อพิจารณาหลักสูตรการศึกษา

ในการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๖/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๘ เดือนมิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๘ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบหลักสูตรปรับปรุงตามวงรอบจำนวน ๕ หลักสูตรได้แก่
๑) หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๔
๒) หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๔
๓) หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๔
๔) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปการแสดงหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๔
๕) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๔ ไปแล้วนั้น บัดนี้ ได้ผ่านการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยฯ ในการประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ ครั้งที่ ๙/๒๕๖๘ วันเสาร์ที่ ๒ เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเสนอเพื่อทราบ

กรณีหลักสูตรปรับปรุงเล็กน้อย หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจ การเกษตร หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๕

เนื่องด้วยหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจการเกษตร หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๕ มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน ๒ ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพงศ์ เปื้องคำ เกษียณอายุราชการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กษมา ชารีโคตร ได้ย้ายไปเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหารและโภชนาการ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อให้การดำเนินงานบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตรและการติดตามประเมินผลหลักสูตรเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะกรรมการบริหารหลักสูตร จึงใคร่ขอเปลี่ยนแปลงรายชื่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและประจำหลักสูตร จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพงศ์ เปื้องคำ เป็น ดร.วรมัน ไม้เจริญ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กษมา ชารีโคตร เป็น ผู้ช่วยศาสตราจารย์วฤทธธน์ ตุลย์ณวัฒน์ โดยโครงสร้างหลักสูตรยังคงเดิม

ข้อระเบียบ

อ้างถึง เอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ.๒๕๖๔ ข้อ ๗ คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานวิชาการ ระบุว่า “การตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ/นานาชาติ ต้องมีคณะผู้ทรงคุณวุฒิหรือคณะกรรมการคัดเลือกบทความซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวงวิชาการนั้นหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องทำหน้าที่คัดสรรกลั่นกรอง รวมถึงตรวจสอบความถูกต้อง การใช้ภาษา และแก้ไขถ้อยคำหรือรูปแบบการนำเสนอที่ถูกต้องก่อนการเผยแพร่ในหนังสือประมวลบทความในการประชุมทางวิชาการ (proceedings) ที่มาจากการประชุมโดยสมาคมวิชาการหรือวิชาชีพโดยไม่รวมถึงการประชุมวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา และจัดอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๕ ปี” ดังนั้น

๑. เมื่อการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้รับผิดชอบหลักสูตร ในกรณีของผู้ช่วยศาสตราจารย์ วฤทธธน์ ตุลย์ณวัฒน์ พบว่า การประชุมวิชาการที่นำเสนอผลงานนั้นจัดขึ้นเป็น “ครั้งที่ ๕” ซึ่งถือว่าได้มีการจัดอย่างต่อเนื่อง ๕ ปีติดต่อกัน อีกทั้งเป็นการจัดร่วมกับ “สมาคมการจัดการงานบุคคลแห่งประเทศไทย” ซึ่งถือว่าเป็นสมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

๒. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร คณะกรรมการบริหารหลักสูตรยืนยันใน
การคงจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรไว้จำนวน ๖ คน คงเดิม

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

๕.๑ การเสนอเพื่อพิจารณาการให้ปริญญาบัตร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒(๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้สภาวิชาการ มีอำนาจและหน้าที่พิจารณาเสนอการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

ด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี โดยสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนได้จัดทำบัญชีรายชื่อนักศึกษาที่เรียนครบหลักสูตร มีคุณสมบัติครบถ้วนตามเกณฑ์ เห็นควรสำเร็จการศึกษาได้รับประกาศนียบัตรและปริญญาบัตร ภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา ๒๕๖๗ ซึ่งนักศึกษาดังกล่าวผ่านการพิจารณาถ้อยแถลงคุณสมบัติจากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน และผ่านการรับรองจากคณะกรรมการประจำคณะ ตลอดจนผ่านการรับรองความประพฤติจาก กองพัฒนานักศึกษาเรียบร้อยแล้ว จึงนำเสนอกรรมการสภาวิชาการ เพื่อโปรดพิจารณาการให้ปริญญาบัตร สรุปได้ ดังนี้

ระดับปริญญาตรี	จำนวน	๔๒	คน
ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต	จำนวน	๔	คน
ระดับปริญญาโท	จำนวน	๕	คน
ระดับปริญญาเอก	จำนวน	๗	คน
รวม		๕๘	คน

ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็นของคณะกรรมการ ดังนี้

ในการประชุมมีข้อซักถามเกี่ยวกับความชัดเจนในการระบุชื่อเจ้าของผลงานของนางสาวพอหทัย ชื่นสัน (ลำดับที่ ๖) เนื่องจากตรวจสอบเอกสารผลงานบางส่วนไม่พบชื่อเจ้าของผลงานอย่างชัดเจน จึงตั้งข้อสงสัยว่าชิ้นงานดังกล่าวเป็นของนักศึกษาหรือไม่

จากปัญหาดังกล่าว ท่านคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยได้ตรวจสอบกับอาจารย์ที่ปรึกษาและได้นำผลงานที่มีชื่อของนักศึกษามายืนยันต่อคณะกรรมการสภาวิชาการได้ ทั้งนี้เอกสารที่นำมายืนยัน ให้นำมาแก้ไขหน้าเอกสารที่ไม่ถูกต้อง (ไม่มีชื่อนักศึกษา) ให้ถูกต้องก่อนนำเสนอเข้าสภามหาวิทยาลัยต่อไป

มติที่ประชุม เห็นชอบการพิจารณาให้ปริญญาบัตร และนำเสนอเรื่องดังกล่าวต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่ออนุมัติต่อไป

๕.๒ การเสนอเพื่อพิจารณาหลักสูตรการศึกษา

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขอเสนอเพื่อพิจารณาหลักสูตรการศึกษา
หลักสูตรปรับปรุง จำนวน ๕ หลักสูตร

๕.๒.๑ การเสนอเพื่อพิจารณาหลักสูตร

๕.๒.๑.๑ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด

หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัฒนจักรชัย เวชชินินนาท ได้นำเสนอ
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๙ ซึ่งจัดทำขึ้นตาม
มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยผ่านการวิเคราะห์ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วน
เสีย และได้กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLO) ดังนี้ PLO๑ ประยุกต์ใช้ความรู้ทางการ
ตลาดอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมเทคโนโลยีดิจิทัล การวางแผนเชิงกลยุทธ์ และการสร้างคุณค่าให้
สอดคล้องกับพลวัตทางการตลาด PLO๒ ประยุกต์ใช้ความรู้ทางด้านบริหารธุรกิจ ตามกรอบแนวคิด
การดำเนินธุรกิจ PLO๓ ออกแบบแผนการตลาดโดยใช้ความรู้ทางการตลาดอย่างเป็นระบบ
ครอบคลุมกระบวนการทางการตลาด PLO๔ ออกแบบและสร้างสรรค์การสื่อสาร โดยเลือกใช้ภาษา
และเทคโนโลยีในการนำเสนอข้อมูลได้อย่างเหมาะสม ตามหลักการ สถานการณ์ และกระบวนการที่
เกี่ยวข้องทางการตลาด PLO๕ ปฏิบัติตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบในหน้าที่
มีจิตสาธารณะต่อชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ PLO๖
ปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นนักการตลาดที่สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง มีความคิด
สร้างสรรค์ ใฝ่รู้ กล้าตัดสินใจ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
แม้ในสถานการณ์กดดัน หลักสูตรมีจำนวนหน่วยกิตตลอดการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๒๓ หน่วยกิต
โดยมีโครงสร้างแบ่งออกเป็น ๓ หมวดวิชา ได้แก่ ๑)หมวดวิชาบังคับทั่วไป ๒๔ หน่วยกิต แบ่งเป็น
วิชาบังคับ ๑๕ หน่วยกิต วิชาเลือก ๙ หน่วยกิต ๒)หมวดวิชาเฉพาะ ๙๓ หน่วยกิต แบ่งเป็น ๒.๑
วิชาแกน ๒๗ หน่วยกิต ๒.๒ วิชาเอก ๖๖ หน่วยกิต แบ่งย่อยเป็น ๒.๒.๑ วิชาเอกบังคับ ๕๓ หน่วยกิต
และ ๒.๒.๒ วิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพและสหกิจศึกษา แบ่งออกเป็นแบบ ก ฝึกประสบการณ์
วิชาชีพ ๔ หน่วยกิต และแบบ ข สหกิจศึกษา ๗ หน่วยกิต ๒.๒.๓ วิชาเอกเลือก แบ่งออกเป็นแบบ
แบบ ก ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ๙ หน่วยกิต และแบบ ข สหกิจศึกษา ๖ หน่วยกิต หมวดวิชาเลือก
เสรี ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

กรรมการสภาวิชาการมีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. มีข้อสังเกตเกี่ยวกับรายวิชาบัญชีบริหาร (Managerial Accounting) ซึ่ง
มิได้ปรากฏอยู่ในโครงสร้างหลักสูตรปัจจุบัน โดยมีเพียงรายวิชาการบัญชีการเงิน (Financial
Accounting) และการเงินธุรกิจ (Business Finance) เท่านั้น ทั้งนี้ แม้ในรายวิชาบัญชีการเงินจะมี
การสอดแทรกประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการคิดต้นทุน กำไรส่วนเกิน และการประยุกต์ใช้ข้อมูลเพื่อการ
บริหารอยู่บ้าง แต่ยังไม่ครอบคลุมเชิงลึกเท่ากับการบัญชีบริหาร จึงมีข้อเสนอให้พิจารณาเพิ่มเนื้อหาที่

เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ต้นทุนและการกำหนดอัตรากำไร (Margin) เพื่อให้นักศึกษามีความเข้าใจในมิติทางการเงินที่จำเป็นต่อการวางแผนทางการตลาด

๒. รายวิชา FN๑๐๒๐๒ กฎหมายธุรกิจและภาษีอากร (หน้า ๗๐) รายวิชาดังกล่าวจัดเป็นรายวิชาแกนของหลักสูตรบริหารธุรกิจ ซึ่งมีลักษณะเป็นการบรรยาย (lecture-based) เป็นหลัก แต่ได้แทรกการฝึกปฏิบัติในด้านการคำนวณภาษีที่เกี่ยวข้อง เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีมูลค่าเพิ่ม ตลอดจนการใช้โปรแกรมของกรมสรรพากรในการกรอกแบบแสดงรายการภาษี อย่างไรก็ตาม คำอธิบายรายวิชายังไม่ได้สะท้อนมิติการปฏิบัติอย่างชัดเจน จึงเสนอแนะเพิ่มเติม ได้แก่ ปรับถ้อยคำในคำอธิบายรายวิชา โดยใช้คำว่า Negotiable instrument แทน Financial instrument เพื่อความถูกต้องทางวิชาการ เพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับ สินทรัพย์ดิจิทัล อาทิ Bitcoin และสินทรัพย์ดิจิทัลประเภทอื่น ซึ่งอยู่ภายใต้พระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล เพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางธุรกิจสมัยใหม่ ทั้งนี้ เนื่องจากรายวิชา FN๑๐๒๐๒ กฎหมายธุรกิจและภาษีอากร เป็นรายวิชาแกนที่ใช้ร่วมกันทุกสาขา และบางหลักสูตรได้ผ่านการอนุมัติแล้ว การปรับเปลี่ยนรายละเอียดในรอบนี้อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อโครงสร้างที่ได้ประกาศใช้แล้ว จึงควรเก็บเป็นข้อเสนอเพื่อการปรับปรุงในการทบทวนหลักสูตรครั้งถัดไป

๓. รายวิชาเอกเลือก MK๑๓๓๐๑ กฎหมายและจริยธรรมทางการตลาด (หน้า ๘๐) ควรเพิ่มเติมหัวข้อเกี่ยวกับ กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Data Protection Act: PDPA) เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายใหม่และการปฏิบัติงานจริงของภาคธุรกิจ รายวิชา MK๑๓๔๐๒ ธุรกิจการตลาดธุรกิจสุขภาพ (หน้า ๘๓) มีข้อเสนอให้พิจารณาเปลี่ยนชื่อวิชาเป็น Well-being Marketing เนื่องจากคำว่า healthcare มักสื่อความหมายในมิติของการรักษาและฟื้นฟูผู้ป่วย ซึ่งอาจไม่ครอบคลุมแนวคิดด้านสุขภาวะเชิงบวกและการใช้ชีวิตอย่างสมดุล อย่างไรก็ตาม ผู้สอนเห็นว่าการใช้คำว่า Well-being จะทำให้เนื้อหากว้างเกินไป จึงขอคงกรอบของธุรกิจสุขภาพเพื่อเน้นผลิตภัณฑ์และบริการที่สอดคล้องกับสายการตลาดเป็นหลัก แต่สามารถปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้ชัดเจนขึ้นเพื่อไม่ให้เกิดความสับสนเชิงความหมาย

๔. รายวิชา MK๑๒๑๐๓ การสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์เพื่อความยั่งยืน (หน้า ๗๓) รายวิชาดังกล่าวมุ่งพัฒนาความสามารถของนักศึกษาในการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่โดยอาศัยฐานความรู้จากการตลาดเชิงทฤษฎีและการประยุกต์ใช้ทรัพยากรท้องถิ่น อาทิ วัตถุดิบและภูมิปัญญาชุมชน ทั้งนี้ ข้อเสนอเพิ่มเติมคือควรเชื่อมโยงการเรียนการสอนกับ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) โดยให้ผู้สอนกำหนดโจทย์ที่สะท้อน SDGs บางประการ เช่น SDG ๕ (ความเท่าเทียมทางเพศ), SDG ๘ (การเติบโตทางเศรษฐกิจและงานที่มีคุณค่า) หรือ SDG ๑๒ (การบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน) เพื่อใช้เป็นเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาอย่างเป็นระบบและสามารถเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดด้านคุณภาพการศึกษาได้อย่างชัดเจน

๕. รายวิชา MK๑๒๓๑๐ การตลาดเพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน (หน้า ๗๘) รายวิชานี้ควรถูกออกแบบให้สอดคล้องกับ SDGs เช่นเดียวกัน โดยไม่จำเป็นต้องครอบคลุมทุก

เป้าหมาย แต่ควรเลือกบางเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย เพื่อให้ง่ายต่อการติดตาม และการจัดทำรายงานการประเมินคุณภาพภายในและภายนอก

๖. ควรจัดให้มีวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการตลาด ๒ รายวิชา ได้แก่ ภาษาอังกฤษเพื่อการตลาด เน้นคำศัพท์และเนื้อหาทางการตลาด และภาษาอังกฤษเพื่อการนำเสนอ (presentation) ซึ่งมุ่งพัฒนาทักษะการนำเสนอทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยเน้นการ Presentation และการสื่อสารเชิงธุรกิจ นอกจากนี้ มีรายวิชาภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นอย่างละหนึ่งวิชา ซึ่งเป็นวิชาเลือกเสรี ทั้งนี้ มีข้อเสนอให้เพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับ การเขียนเชิงธุรกิจและการสื่อสารในลักษณะ Storytelling เพื่อให้นักศึกษาสามารถสื่อสารทางการตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๗. ปรัชญาหลักสูตร ควรสะท้อนความเชื่อและอัตลักษณ์ของสาขาวิชา โดยสามารถเขียนได้ในทำนองว่า “การตลาดคือศาสตร์แห่งความเข้าใจมนุษย์ ผสานความรู้การตลาดสมัยใหม่และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างคุณค่าแก่ธุรกิจ ชุมชน และสังคมอย่างยั่งยืน”

๘. PLO ๑ ควรปรับเป็น “สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ทางการตลาดสมัยใหม่อย่างเป็นระบบ ครอบคลุมทั้งด้านเทคโนโลยีและแนวคิดร่วมสมัย” PLO ๕ ควรปรับเป็น “ปฏิบัติตนด้วยความซื่อสัตย์ ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบ และสำนึกต่อการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นในบริบทโลกาภิวัตน์” โดยไม่ใช้คำว่า “จรรยาบรรณ” ซึ่งมีความหมายเฉพาะเจาะจงกับวิชาชีพบางประเภท เพิ่ม PLO ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้เครื่องมือและวิธีการที่น่าเชื่อถือ เพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนการทางการตลาดที่เป็นสากล

๙. รายวิชาสถิติและการวิจัยทางธุรกิจ (หน้า ๖๘ และหน้า ๗๖) มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการจัดวางเนื้อหาในรายวิชาสถิติและรายวิชาการวิจัยทางการตลาด ซึ่งควรปรับถ้อยคำในคำอธิบายรายวิชาให้ชัดเจนและไม่เกิดความซ้ำซ้อน โดยเสนอให้รายวิชาสถิติมุ่งเน้นการเรียนรู้และการใช้เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ส่วนรายวิชาการวิจัยทางการตลาดควรครอบคลุมกระบวนการวิจัยอย่างครบถ้วน ตั้งแต่การกำหนดปัญหาวิจัย การออกแบบวิธีการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ไปจนถึงการตีความผลลัพธ์ เพื่อนำไปสร้างองค์ความรู้ที่สามารถประยุกต์ใช้ได้จริงในทางธุรกิจ

มติที่ประชุม เห็นชอบ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙ ให้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสภาวิชาการ และนำเสนอ สภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

๕.๒.๑.๒ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙

ผู้ช่วยศาสตราจารย์มานน เชี่ยวประจวบ นำเสนอ

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙ ตามมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ จากการวิเคราะห์ความต้องการของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ ประกอบด้วย PLO๑ ใช้ความรู้ด้านบริหารธุรกิจและการจัดการในการปฏิบัติงาน
ในองค์กร การวางแผนดำเนินธุรกิจ การพัฒนาธุรกิจ การพัฒนาองค์กรได้ PLO๒ สื่อสารความรู้
ทางการจัดการ โดยใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในการปฏิบัติงานการติดต่อประสานงานภายใน
องค์กรและระหว่างองค์กรได้ PLO๓ ใช้การคำนวณเชิงตัวเลข เทคโนโลยีสารสนเทศและ
ปัญญาประดิษฐ์ ในการวิเคราะห์ ข้อมูล นำเสนอสารสนเทศ วางแผนและตัดสินใจทางธุรกิจได้ PLO๔
ใช้เครื่องมือและเทคนิคทางการจัดการ วิเคราะห์สถานการณ์และสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ
ในการวางแผน การควบคุม การวัดผล การแก้ปัญหาทางธุรกิจได้ PLO๕ ปฏิบัติตามหลักจริยธรรม
ในการปฏิบัติงานในองค์กร การดำเนินธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการอย่างมีความรับผิดชอบต่อ
สังคม ชุมชน ท้องถิ่น PLO๖ ปฏิบัติตนเป็นผู้มีภาวะผู้นำ ทำงานเป็นทีม การใฝ่รู้ มีจิตอาสา มีมารยาท
ความฉลาดทางอารมณ์ มีความคิดสร้างสรรค์และความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงานในองค์กร
มีจำนวนหน่วยกิต ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๑๒๓ หน่วยกิต โครงสร้างหลักสูตร แบ่งเป็น
๓ หมวดวิชา ได้แก่ ๑)หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ๒๔ หน่วยกิต แบ่งเป็น วิชาบังคับ ๑๕ หน่วยกิต วิชา
เลือก ๙ หน่วยกิต ๒)หมวดวิชาเฉพาะ ๙๓ หน่วยกิต แบ่งเป็นวิชาแกน ๒๗ หน่วยกิต วิชาเฉพาะด้าน
๖๖ หน่วยกิต ซึ่งประกอบด้วย วิชาเอกบังคับ ๔๕ หน่วยกิต และวิชาเลือก ๒๑ หน่วยกิต
๓)หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

กรรมการสภาวิชาการมีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. ปรัชญาหลักสูตร (หน้า ๑๙) คณะกรรมการเสนอแนะว่าปรัชญาหลักสูตรควร
สะท้อนให้เห็นถึง ความเชื่อและอัตลักษณ์ของสาขาวิชา อย่างชัดเจน โดยมีข้อสังเกตว่าปรัชญา
ปัจจุบันยังไม่เน้นเรื่อง นวัตกรรม ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการสมัยใหม่ ควรเพิ่มเติม
ถ้อยคำที่สะท้อนการสร้างนวัตกรรมและการขับเคลื่อนองค์กรไปสู่อนาคต เช่น “การจัดการเป็น
ศาสตร์และศิลป์แห่งการขับเคลื่อนทรัพยากรมนุษย์ องค์กร และท้องถิ่น โดยบูรณาการความรู้
สมัยใหม่และนวัตกรรม เพื่อสร้างคุณค่าและความยั่งยืน”

๒. การปรับปรุง PLO (Program Learning Outcomes) PLO๑ เสนอให้ปรับจาก
คำว่า “ใช้ความรู้” เป็น “ประยุกต์ใช้ศาสตร์และศิลป์ด้านการจัดการ” เพื่อสะท้อนทั้งมิติวิชาการและ
มิติศิลป์ในการจัดการองค์กร PLO๒ ควรทบทวนประโยคที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร โดยแยกความ
ชัดเจนระหว่างการสื่อสารองค์ความรู้ทางการจัดการ (knowledge communication)
การปฏิบัติงานและการประสานงานทั้งภายในและระหว่างองค์กรโดยใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
ทั้งนี้ จากรายวิชาที่ปรากฏในหลักสูตรชี้ให้เห็นว่ามีแนวโน้มจะเน้นแบบที่สอง จึงควรปรับถ้อยคำให้
ชัดเจน PLO๓ และ PLO๔ มีข้อเสนอให้เปลี่ยนคำกริยา “ใช้” เป็น “ประยุกต์ใช้” เพื่อให้สะท้อนการ

ปฏิบัติจริงที่ต้องการให้ผู้เรียนแสดงศักยภาพในการนำความรู้ไปปรับใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ PLO๕ ควรปรับถ้อยคำให้สมบูรณ์ โดยเปลี่ยนจาก “ปฏิบัติตนเป็นผู้มีจริยธรรม” เป็น “ปฏิบัติตนอย่างผู้มีภาวะผู้นำ ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม มีความรับผิดชอบต่อองค์กร ชุมชน และท้องถิ่น” เพื่อให้ครอบคลุมและเชื่อมโยงกับพันธกิจด้านความยั่งยืน PLO๖ ควรปรับให้จบด้วยคำว่า “การปฏิบัติงาน” เพื่อให้เกิดความหมายกว้าง ครอบคลุมทั้งการทำงานในองค์กรและการทำงานร่วมกับชุมชนและท้องถิ่น

๓. การปรับปรุง YLO (Year Learning Outcomes) (หน้า ๒๔-๒๕) มีข้อเสนอให้ ทบทวนความสอดคล้องระหว่าง YLOs PLOs และรายวิชา เนื่องจากบางส่วนยังไม่เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ เช่น YLOs ปีที่ ๑ และ ปีที่ ๒ มีลักษณะเฉพาะเจาะจงรายวิชามากเกินไป เสี่ยงต่อการซ้ำซ้อนกับ CLO (Course Learning Outcomes) ของรายวิชา ควรปรับให้อธิบายผลลัพธ์การเรียนรู้ของแต่ละปีในภาพรวมแทน คำกริยาที่ใช้ใน YLO (เช่น “วิเคราะห์” ปีที่ ๒, “บูรณาการ” ปีที่ ๓-๔) มีระดับสูงกว่า PLO ที่กำหนดไว้ (ซึ่งส่วนใหญ่ไม่เกิน Km) ทำให้ไม่สอดคล้องกัน ควรปรับให้สอดคล้องตามกรอบ Bloom’s Taxonomy

๔. Curriculum Mapping (หน้า ๙๑-๙๒) พบว่ามีการกำหนดรายวิชาบางวิชาไปเชื่อมกับ PLO๖ ในทุกปี ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับระดับการเรียนรู้จริง ควรตรวจสอบและปรับแก้

๕. การใช้คำว่า “ผู้คาดว่าจะใช้บัณฑิต” มีข้อสังเกตว่าคำนี้สร้างความสับสนในการตีความ เนื่องจากโดยทั่วไปหลักสูตรใช้คำว่า “ผู้ใช้บัณฑิต” เท่านั้น จึงเสนอให้ปรับเปลี่ยนเป็น “สถานประกอบการที่เป็นแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพ” เพื่อให้มีความชัดเจน และสอดคล้องกับการประเมินจริงจากสถานประกอบการที่รับนักศึกษาไปฝึกงาน

๖. ประเด็นเกี่ยวกับข้อมูลจากผู้ใช้บัณฑิตและสถานประกอบการ เสนอว่าแบบประเมินจากสถานประกอบการที่รับนักศึกษาไปฝึกงานสะท้อนทักษะทั่วไป เช่น การควบคุมอารมณ์ มารยาท และความรับผิดชอบ ซึ่งยังไม่สะท้อนทักษะเฉพาะทางด้านการจัดการมากนัก ดังนั้นควรพิจารณาวิธีการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมที่สามารถสะท้อนสมรรถนะเฉพาะทางด้านการจัดการ เพื่อใช้ในการพัฒนาหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๗. ประเด็นเกี่ยวกับแผนการเรียนและวิชาเลือก (หน้า ๓๘ และ ๔๓-๔๔) มีข้อสังเกตว่าในบางภาคการเรียนมีหน่วยกิตเกิน ๒๒ หน่วยกิต ซึ่งอาจเกิดจากการเผื่อรายวิชาเทียบโอน แต่เพื่อความชัดเจนควรตรวจสอบและระบุอย่างเป็นทางการว่าหน่วยกิตที่เกินเป็นเพราะการเทียบโอน นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอให้ทบทวนการเลือกวิชาเลือก โดยเฉพาะวิชาที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารและการประสานงาน เนื่องจากเป็นทักษะสำคัญตามที่ระบุใน PLOs

๘. ความสอดคล้องของเอกสารหลักสูตร ในหน้า ๑๔ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หน้า ๘๙ ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร และหน้า ๙๙-๑๐๑ คำอธิบายผลการเรียนรู้หมวดวิชาเฉพาะด้านตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา มีข้อเสนอให้ตรวจสอบความสอดคล้อง ในทุกตารางและทุกหน้าให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เช่น PLO๖ บางหน้ามีข้อความเพิ่มเติมเกี่ยวกับ “การดำเนินธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการได้อย่างเหมาะสม” แต่บางหน้ากลับไม่มีข้อความนี้ ควรทำให้สอดคล้องกันทั้งเล่ม

ในส่วนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล (หน้า ๘๙) ถือว่ามีความสมบูรณ์ โดยใช้วิธีการทั้งเชิง formative และ summative แต่ควรเพิ่มเติมรายละเอียดเกณฑ์ (Criteria) ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

มติที่ประชุม เห็นชอบ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙ ให้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสภาวิชาการ และนำเสนอ สภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

๕.๒.๑.๓ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสัตวศาสตร์ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภักยา นาปะเสริฐ นำเสนอ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสัตวศาสตร์ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙ ตามมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ จากการวิเคราะห์ความต้องการของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้ ผลลัพธ์การเรียนรู้ ประกอบด้วย PLO๑ ประยุกต์ใช้องค์ความรู้พื้นฐานตามศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเพื่อการ ผลิตสัตว์ PLO๒ ปฏิบัติงานทางด้านการผลิตปศุสัตว์ในสถานประกอบการได้ตามหลักวิชาการ PLO๓ แก้ไขปัญหาเบื้องต้นด้านการผลิตปศุสัตว์ในระดับชุมชนท้องถิ่น และอุตสาหกรรม โดยบูรณาการ ความรู้ทางด้านสัตวศาสตร์ หรือศาสตร์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง PLO๔ วางแผนการผลิตปศุสัตว์ได้อย่าง ถูกต้องตามหลักมาตรฐานฟาร์มโดยบูรณาการความรู้ทางด้านสัตวศาสตร์ PLO๕ ประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลและการสื่อสารเพื่อแสวงหาความรู้เพื่อการทำงานและพัฒนาตนเอง PLO๖ ทำงาน เป็นทีม ปฏิบัติตนตามกฎหมายกติกา มีความรับผิดชอบ และเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) มีจำนวนหน่วยกิต ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๑๒๙ หน่วยกิต โดยโครงสร้างหลักสูตร แบ่งเป็น ๓ หมวดวิชา ได้แก่ ๑)หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ๒๔ หน่วยกิต แบ่งเป็น วิชาบังคับ ๑๕ หน่วยกิต และ วิชาเลือก ๙ หน่วยกิต ๒)หมวดวิชาเฉพาะด้าน ๙๙ หน่วยกิต แบ่งเป็นวิชาแกน ๑๔ หน่วยกิต และ วิชาเอก ๘๕ หน่วยกิต ทั้งนี้วิชาเอกแบ่งเป็นวิชาเอกบังคับ ๗๐ หน่วยกิต วิชาเลือก ๑๕ หน่วยกิต และ ๓)หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

กรรมการสภาวิชาการมีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. การฝึกงานของนักศึกษา (หน้า ๓๓-๓๕) มีข้อสังเกตว่าหลักสูตรกำหนดให้ นักศึกษาเริ่มฝึกงานตั้งแต่ชั้นปีที่ ๑ โดยเป็นการฝึกในฟาร์มของสาขาวิชา และในช่วงปิดภาค การศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ จะได้ออกไปฝึกงานร่วมกับนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ เพื่อเรียนรู้จาก ประสบการณ์จริงในสถานประกอบการ ทั้งนี้ ระยะเวลาในการฝึกงานกำหนดไว้ ๔๕ วัน ซึ่งถือว่าเป็น การปฏิบัติงานเต็มเวลา อย่างไรก็ตาม มีข้อเสนอแนะจากสถานประกอบการว่าระยะเวลา ๔๕ วันยัง สั้นเกินไป ไม่เพียงพอที่จะทำให้นักศึกษาเรียนรู้ได้อย่างรอบด้าน จึงควรพิจารณาขยายระยะเวลาให้ เหมาะสม นอกจากนี้ การกำหนดลำดับชั้นการฝึกงานยังไม่ชัดเจนในทุกชั้นปี โดยพบว่าในปีที่ ๓ ไม่มี รายวิชาฝึกงาน แต่มีเพียงการฝึกงานในช่วงปิดภาคการศึกษา ซึ่งอาจก่อให้เกิดความสับสนต่อการ ประเมินผล คณะกรรมการจึงเสนอให้ปรับโครงสร้างการฝึกงานให้มีลักษณะ “ไต่ระดับ” (progressive) เช่นเดียวกับหลักสูตรทางครุศาสตร์ โดยกำหนดวัตถุประสงค์และผลลัพธ์ที่นักศึกษา ควรได้รับอย่างต่อเนื่องในแต่ละปีการศึกษา เพื่อสร้างความชัดเจนและเป็นระบบมากขึ้น

๒. รายวิชาสถิติ การวิจัย และปัญหาพิเศษ (หน้า ๓๔-๓๕) มีข้อสังเกตว่า แม้ใน ชั้นปีที่ ๓ จะมีรายวิชา สถิติและการวางแผนงานวิจัย และในปีที่ ๔ มีรายวิชา ปัญหาพิเศษ ซึ่งนักศึกษาจะต้องทำโครงงานตามสถานประกอบการ โดยใช้กระบวนการวิจัยทางวิชาการ แต่ใน หลักสูตรมิได้ปรากฏรายวิชาที่ใช้ชื่อว่า “การวิจัย” อย่างชัดเจน การใช้คำว่า “ปัญหาพิเศษ” อาจทำ ให้ผู้ประเมินหรือผู้สนใจเข้าใจว่าหลักสูตรขาดรายวิชาวิจัย ทั้งที่ในความเป็นจริงนักศึกษาต้องทำงาน

วิจัยเต็มรูปแบบ ดังนั้น มีข้อเสนอแนะให้พิจารณาปรับชื่อวิชาหรือคำอธิบายรายวิชาให้สะท้อนความเป็น “งานวิจัย” อย่างชัดเจน เพื่อเพิ่มคุณค่าและความน่าเชื่อถือของหลักสูตร อีกทั้งจะช่วยให้นักศึกษาและผู้ใช้บัณฑิตมองเห็นทักษะด้านการวิจัยที่บัณฑิตได้รับอย่างเป็นรูปธรรม

๓. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถานประกอบการ มีข้อเสนอแนะให้หลักสูตรขยายความร่วมมือกับสถานประกอบการในรูปแบบ บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ให้มากขึ้น เนื่องจากปัจจุบันยังมีจำนวนจำกัด ซึ่งอาจเป็นข้อจำกัดในการส่งนักศึกษาออกไปฝึกประสบการณ์ หากสามารถพัฒนาเครือข่ายสถานประกอบการได้ในวงกว้าง เช่น กรณีของครุศาสตร์ที่มี MOU กับโรงเรียนจำนวนมาก ก็จะช่วยเพิ่มคุณภาพการเรียนรู้เชิงปฏิบัติและรองรับนักศึกษาได้อย่างทั่วถึง

๔. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (หน้า ๖) มีข้อเสนอให้ปรับปรุงปรัชญาและกรอบแนวคิดของหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ โดยเฉพาะในประเด็นการยกระดับสินค้าทางการเกษตรและสัตว์เศรษฐกิจ ตลอดจนแนวคิดการผลิตที่ยั่งยืน เช่น การเลี้ยงสัตว์เพื่อลดคาร์บอน และการพัฒนาเชิงเศรษฐกิจสีเขียว เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัยและตอบสนองต่อความต้องการของประเทศ

๕. Program Learning Outcomes (PLO) และ Year Learning Outcomes (YLO) มีข้อเสนอแนะดังนี้ ปรับถ้อยคำ PLOs ให้ชัดเจนและสอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิต เช่น การเน้นการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะเฉพาะทางด้านปศุสัตว์ และการบูรณาการองค์ความรู้ในปีสุดท้าย พิจารณาเพิ่มเติมสมรรถนะบางด้านที่ปรากฏในความต้องการของสถานประกอบการ (Stakeholders) เช่น ความสามารถในการขับเคลื่อนและการบำรุงรักษาเครื่องมือพื้นฐาน เพื่อให้ครอบคลุมความต้องการที่แท้จริงของตลาดแรงงาน เสนอให้ใช้ถ้อยคำที่สื่อความก้าวหน้าของทักษะอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๑ ถึงปี ๔ โดยเริ่มจากการ “ประยุกต์ใช้ความรู้พื้นฐาน” ไปจนถึง “การบูรณาการองค์ความรู้เพื่อการปฏิบัติในสถานประกอบการ”

๖. เนื้อหาของรายวิชา AS๑๒๑๐๘ ธุรกิจขนาดเล็กและผู้ประกอบการ (หน้า ๕๗) มีข้อเสนอให้ปรับชื่อหรือคำอธิบายวิชาให้สอดคล้องกับบริบทของสัตวศาสตร์ เช่น การจัดการธุรกิจด้านสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อให้สะท้อนอัตลักษณ์ของสาขาวิชาได้ชัดเจน เสนอให้เพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับ สัตว์เลี้ยงพิเศษ (exotic animals) เนื่องจากว่าแม้นั้นพื้นที่จะมีข้อจำกัด แต่หากบัณฑิตได้รับความรู้ในด้านนี้ จะเป็นการเพิ่มมูลค่าและความหลากหลายในการประกอบอาชีพ ทั้งนี้อาจบรรจุในรายวิชาที่มีอยู่แล้ว เช่น รายวิชามาตรฐานฟาร์ม เพื่อไม่ให้ซ้ำซ้อนกับหลักสูตรสัตวแพทย์เทคนิค

๗. ใน ตาราง K-S-A (หน้า ๗๗) ควรขยายความคำว่า “ความรู้พื้นฐาน” ให้ชัดเจนขึ้น ว่าหมายถึงความรู้พื้นฐานด้านใด เช่น วิทยาศาสตร์ชีวภาพ เกษตรศาสตร์ หรือการจัดการ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการประเมินผล

๘. ความชัดเจนด้านถ้อยคำและคำจำกัดความ มีข้อเสนอให้ใช้ถ้อยคำที่เป็นมาตรฐานเดียวกันตลอดทั้งเล่ม เช่น การใช้คำว่า “ปศุสัตว์” แทน “ผลิตสัตว์” เพื่อความถูกต้องทางวิชาการและลดความกำกวม ทั้งนี้ควรพิจารณาตัดคำหรือวลีที่ไม่จำเป็นออก เช่น วลี “life-long learning” ใน PLO๖ เพื่อให้เนื้อหากระชับและชัดเจนยิ่งขึ้น

๘. การประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ หลักสูตรมีความโดดเด่นในการเขียนเกณฑ์การประเมินผลลัพธ์รายปี (YLOs) อย่างละเอียด โดยใช้เกณฑ์เชิงรูบริก (Rubric) ซึ่งเป็นจุดแข็งที่ไม่ค่อยปรากฏในหลักสูตรอื่น อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการเสนอให้เชื่อมโยงวิธีการประเมินกับ PLOs และเกณฑ์การประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน AUN-QA ให้ชัดเจนขึ้น เพื่อให้เกิดความสอดคล้องในระดับ

มติที่ประชุม เห็นชอบ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสัตวศาสตร์ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙ ให้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสภาวิชาการ และนำเสนอสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

๕.๒.๑.๔ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อ การสื่อสาร หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙

ดร.สุภัทร แก้วพัตร นำเสนอ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ จากการวิเคราะห์ความต้องการของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ ประกอบด้วย PLO๑ สื่อสารตามหลักภาษาไทยโดยใช้ทักษะการคิด ฟัง พูด อ่าน เขียน ทั้งในเชิงวิชาการและวิชาชีพให้สอดคล้องกับบริบททางวัฒนธรรมและสังคม PLO๒ ประยุกต์ใช้ความรู้ด้านหลักภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร วรรณคดี วรรณกรรม และคติชนกับแนวทางการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้อง PLO๓ สร้างสรรค์ผลงานการสื่อสารทางภาษาไทยโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่นและสังคมเพื่อเผยแพร่ในสื่อใหม่ PLO๔ แสดงออกถึงมารยาทในการสื่อสาร มารยาททางสังคม มีจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ PLO๕ แสดงออกถึงภาวะผู้นำ กล้าแสดงออกมีไหวพริบ จิตสาธารณะ ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล วัฒนธรรม รักภูมิในภาษา วรรณคดี วรรณกรรม และวัฒนธรรมไทย มีจำนวนหน่วยกิต ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๑๒๕ หน่วยกิต โครงสร้างหลักสูตร แบ่งเป็น ๓ หมวดวิชา ได้แก่ ๑)หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ๒๔ หน่วยกิต แบ่งเป็นวิชาบังคับ ๑๕ หน่วยกิต และวิชาเลือก ๙ หน่วยกิต ๒)หมวดวิชาเลือกเฉพาะ ให้นักศึกษาเลือกเรียนไม่น้อยกว่า ๙๕ หน่วยกิต แบ่งเป็นวิชาเอกบังคับ ๖๕ หน่วยกิต และวิชาเลือก ๓๐ หน่วยกิต ๓)หมวดวิชาเลือกเสรี ให้นักศึกษาเลือกเรียนไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

กรรมการสภาวิชาการมีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. การจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่เน้นการฝึกปฏิบัติด้านการสื่อสารภาษาไทยนอกสถานที่ ในปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่เน้นการฝึกปฏิบัติภายในชั้นเรียน โดยเฉพาะในระดับปีที่ ๑-๒ ซึ่งยังไม่ปรากฏว่ามีกิจกรรมลงพื้นที่เพื่อฝึกปฏิบัติจริง การออกนอกสถานที่จะเริ่มมีในรายวิชาบางวิชา ชั้นปีที่ ๓ เช่น รายวิชาคติชน การเขียนสารคดี และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสื่อใหม่และวัฒนธรรมพื้นบ้าน ซึ่งนักศึกษาจะได้ลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลและเรียนรู้บริบททางสังคมและวัฒนธรรมของชุมชน ดังนั้นควรพิจารณาเพิ่มกิจกรรมฝึกปฏิบัตินอกสถานที่ตั้งแต่ชั้นปีที่ ๑-๒ ในรายวิชาที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสาร เสริมสร้างความมั่นใจ และเพิ่มประสบการณ์การทำงานจริงให้นักศึกษา

๒. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ (ปี ๔ เทอม ๒) ปัจจุบันการฝึกประสบการณ์วิชาชีพจัดในภาคการศึกษาสุดท้าย (ปี ๔ เทอม ๒) นักศึกษาบางส่วนที่ไม่สามารถผ่านการฝึกได้ เนื่องจากปัญหาสุขภาพ จำเป็นต้องเลื่อนออกไปฝึกในปีถัดไป ส่งผลให้ต้องใช้เวลาเรียนเกิน ๔ ปี ดังนั้นควรพิจารณาปรับโครงสร้าง โดยเลื่อนรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพไปอยู่ในปี ๔ เทอม ๑ และย้ายวิชาเลือกหรือวิชาบังคับเลือกไปไว้ในปี ๔ เทอม ๒ วิธีการนี้จะช่วยให้นักศึกษาที่ไม่ผ่านการฝึกประสบการณ์ยังสามารถลงทะเบียนซ่อมในเทอมสุดท้าย หรือในภาคฤดูร้อน และจบการศึกษาได้ภายใน ๔ ปี เช่นเดียวกับแนวปฏิบัติที่ดำเนินการอยู่ในบางสถาบันอุดมศึกษาแล้ว

๓. การบ่มเพาะแนวคิดเชิงนวัตกรรมและการเป็นผู้ประกอบการ ตามเกณฑ์ AUN-QA กำหนดให้หลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

นวัตกรรม และแนวคิดเชิงผู้ประกอบการ อย่างไรก็ตาม ในคำอธิบายรายวิชาปัจจุบันยังไม่ปรากฏชัดเจนว่ามีการบูรณาการด้านดังกล่าว ดังนั้น การเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับ Content creation และ Storytelling ในรายวิชา TC๑๒๓๐๕ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ (หน้า ๖๐) เพื่อให้นักศึกษามีทักษะการสร้างสคริปต์ การนำเสนอเรื่องราว และการผลิตสื่อออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับบทบาทผู้ประกอบการยุคดิจิทัล การปรับรายวิชาเขียนสารคดีให้ครอบคลุมทั้ง Fiction และ Non-fiction writing เพื่อเพิ่มโอกาสในการสร้างผลงานหลากหลาย การพิจารณาเพิ่มรายวิชาหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้โวหารและกลวิธีการใช้ภาษา เช่น การศึกษาพจน์และโวหารผ่านบทเพลง เพื่อเสริมทักษะเชิงสร้างสรรค์และสร้างอาชีพใหม่ ๆ เช่น นักแต่งเพลง หรือผู้ผลิตสื่อออนไลน์

๔. การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ในรายวิชาการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ควรเพิ่มรายละเอียดให้ครอบคลุมการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมตะวันออกและตะวันตก เพื่อให้นักศึกษาสามารถประยุกต์ใช้ในการทำงานกับชาวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ มีข้อเสนอแนะให้พิจารณาเพิ่มรายวิชาภาษาอังกฤษที่เฉพาะเจาะจง เช่น ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารทางวิชาชีพ หรือการฝึกการเป็นพิธีกรภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมศักยภาพการแข่งขันในตลาดแรงงาน อาจดำเนินการในรูปแบบการอบรม (Training) หากไม่สะดวกเพิ่มเป็นรายวิชา

๕. การวิเคราะห์เส้นทางอาชีพ (Career Path) ของบัณฑิต ควรกำหนดเส้นทางอาชีพที่ชัดเจนสำหรับผู้สำเร็จการศึกษา เช่น นักเขียน Fiction และ Non-fiction, Content Creator, Podcaster, ผู้แปลวรรณกรรม, นักตรวจแก้ (Proofreader), และผู้เขียนเชิงวิชาการ เพื่อให้การออกแบบรายวิชาเชื่อมโยงกับทักษะที่จำเป็นในแต่ละอาชีพ และมีข้อเสนอแนะให้จัด Content Creator camp หรือโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทดลองสร้างผลงานจริง และใช้เป็น Portfolio สำหรับการสมัครงานหรือการประกอบอาชีพอิสระ

๖. การปรับปรุง PLOs และความสอดคล้องของการประเมินผล ควรทบทวน PLO๕ ที่ระบุว่า “ภาคภูมิใจในภาษาวรรณคดี วรรณกรรม และวัฒนธรรมไทย” เนื่องจากอาจมีลักษณะเป็น Generic Outcome มากกว่าที่จะเป็น Specific Outcome ของสาขาวิชา อาจพิจารณาปรับให้กระชับและชัดเจนยิ่งขึ้น ใน PLO๓ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ควรมีการเชื่อมโยงกับรายวิชาการวิจัยและวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน เพื่อให้แสดงถึงความสอดคล้องทั้งในระดับรายวิชาและระดับหลักสูตร

๗. การจัดรายวิชาการวิจัยทางภาษาและวรรณกรรมไทย (หน้า ๕๗) รายวิชานี้จัดในปี ๔ เทอม ๑ โดยมีการสอนตั้งแต่กระบวนการวิจัย การตั้งหัวข้อ ไปจนถึงการฝึกทำวิจัยจริง อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตว่าเป็นเพียงรายวิชาเดียวที่รวมทั้งกระบวนการและการฝึกปฏิบัติ ซึ่งอาจไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับแนวทางของสาขาภาษาศาสตร์ที่มักมีรายวิชาพื้นฐานวิจัยแยกก่อนหน้า ดังนั้น ข้อเสนอแนะคือ ควรพิจารณาเพิ่มรายวิชาพื้นฐานด้านการวิจัยก่อนหน้า หรืออย่างน้อยปรับคำอธิบายรายวิชาให้ชัดเจนว่าครอบคลุมตั้งแต่การเรียนรู้ทฤษฎีจนถึงการฝึกปฏิบัติจริง สำหรับการนำเสนอผลงานวิจัย ปัจจุบันนักศึกษาบางรุ่นมีโอกาสนำเสนอภายในมหาวิทยาลัย และบางรุ่นที่มีศักยภาพสูง

สามารถส่งไปนำเสนอสมัชชาวิทยาลัย ข้อเสนอคือ ควรกำหนดให้มีช่องทางการนำเสนอที่ยืดหยุ่น โดยเปิดโอกาสทั้งในเวทีภายในและภายนอกสถาบัน

๘. ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตรกับรายวิชา เอกเลือก (หน้า ๗๑) ในเอกสารภาคผนวก ข ที่แสดงการเชื่อมโยง การกระจายความรับผิดชอบผลลัพธ์ การเรียนรู้ระดับหลักสูตรสู่รายวิชา กับ PLOs มีการทำเครื่องหมาย (✓) แต่ยังไม่ชัดเจนว่านักศึกษา ต้องมีความรู้หรือทักษะใดเพื่อให้บรรลุ PLOs ที่กำหนด ข้อเสนอคือ ควรระบุรายละเอียดให้ชัดเจนว่า PLOs แต่ละข้อเชื่อมโยงกับ “ความรู้” และ “ทักษะที่ปฏิบัติได้” อะไรบ้าง เพื่อให้การประเมิน คุณภาพหลักสูตรมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้

มติที่ประชุม เห็นชอบ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการ สื่อสาร หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙ ให้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสภา วิชาการ และนำเสนอสมัชชาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

**๕.๒.๑.๕ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนา
สังคม หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙**

นายชุตีพงศ์ คงสันเทียะ นำเสนอ หลักสูตรศิลปศาสตร

บัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคม หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙ ตามมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ จากการวิเคราะห์ความต้องการของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้ผลลัพธ์
การเรียนรู้ ประกอบด้วย PLO๑ อธิบายหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการ
พัฒนาสังคม PLO๒ วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เทคโนโลยี ปัญหาสังคม ศักยภาพ
และแนวทางการพัฒนาสังคม PLO๓ ประยุกต์ใช้ทักษะการสื่อสาร เทคโนโลยี เครื่องมือ และเทคนิค
การพัฒนาสังคม เพื่อจัดการสารสนเทศ ออกแบบ และนำเสนองานด้านการพัฒนาสังคมได้อย่าง
เหมาะสม PLO๔ ปฏิบัติการวางแผนและดำเนินการโครงการ กิจกรรม และการวิจัยระดับพื้นฐานใน
ประเด็นด้านการพัฒนาสังคม ชุมชน และท้องถิ่น PLO๕ ประพฤติตนอย่างมีจริยธรรมนักพัฒนา
การมีจิตบริการ การมีจิตสาธารณะ และจริยธรรมทางวิชาการ PLO๖ มีบุคลิกภาพการมีภาวะผู้นำ
มีความรับผิดชอบต่อนตนเองและส่วนรวม และปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีจำนวน
หน่วยกิต ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๑๒๒ หน่วยกิต โครงสร้างหลักสูตรแบ่งเป็น ๓ หมวดวิชา
ได้แก่ ๑)หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ๒๔ หน่วยกิต แบ่งเป็นวิชาบังคับ ๑๕ หน่วยกิต วิชาเลือก
๙ หน่วยกิต ๒)หมวดวิชาเฉพาะ ๙๒ หน่วยกิต แบ่งเป็นวิชาเอกบังคับ ๖๘ หน่วยกิต วิชาเลือก ๒๔
หน่วยกิต ๓)หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

กรรมการสภาวิชาการมีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. การจัดลำดับรายวิชาและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ มีข้อเสนอให้พิจารณาปรับ
การจัดลำดับรายวิชาในช่วงชั้นปีที่ ๓ และ ๔ โดยเฉพาะรายวิชา ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคม และ วิจัย
เพื่อการพัฒนาสังคม ซึ่งควรจัดให้นิสิตเรียนต่อเนื่องกันในปีที่ ๓ (ภาคต้นและภาคปลาย) เพื่อสร้าง
ทักษะด้านการวิจัยอย่างเป็นระบบ ก่อนเข้าสู่ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในปีที่ ๔ ภาคต้น และเมื่อ
สิ้นสุดการฝึกแล้วจึงค่อยจัดรายวิชา สัมมนาประเด็นการพัฒนาสังคม ในปีที่ ๔ ภาคปลาย เพื่อให้นิสิต
สามารถนำประสบการณ์จริงที่ได้รับไปวิเคราะห์ แลกเปลี่ยน และหาแนวทางแก้ปัญหาได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันหลักสูตรจัดให้การฝึกประสบการณ์วิชาชีพอยู่ในปีที่ ๔ ภาคปลาย
ตามข้อเสนอของหน่วยงานผู้ใช้บัณฑิตและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) โดยให้เหตุผลว่า
นักศึกษาจะมีโอกาสได้รับการเสนองานมากขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับรอบงบประมาณและช่วงเวลา
ที่หน่วยงานดำเนินโครงการพัฒนาในชุมชน ซึ่งเอื้อให้นักศึกษาได้เรียนรู้การจัดทำแผนงานและ
งบประมาณอย่างแท้จริง ทั้งนี้ หากนักศึกษามีปัญหาสุขภาพหรือปัญหาส่วนตัว การฝึกในภาคปลาย
อาจทำให้ไม่สามารถจบการศึกษาได้ตามกำหนดเวลา จึงควรพิจารณาถึงบริบทของผู้เรียน
ประกอบด้วย

๒. การทบทวน PLO (Program Learning Outcomes) และการใช้ Action Verbs
ใน PLO๑ ปัจจุบันใช้ถ้อยคำเพียง “อธิบาย” ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของบัณฑิต ควรปรับเป็นระดับที่

สะท้อนการ “ประยุกต์ใช้” หรือ “สร้างสรรค์” เพื่อให้บัณฑิตสามารถใช้หลักการพัฒนาชุมชนไปประยุกต์ใช้จริง ไม่จำกัดแค่การอธิบาย PLO๕ ถ้อยคำปัจจุบัน “ประพัติน” อาจไม่ชัดเจนว่าเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกได้จริง ควรปรับเป็น “แสดงออกถึงการปฏิบัติตนอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรมของนักพัฒนา” เพื่อให้เป็น Action Verb ชัดเจน PLO๖ ปัจจุบันยังไม่มีการใช้ Action Verb ที่สะท้อนพฤติกรรมปฏิบัติ ควรปรับให้เป็น “แสดงออกถึงภาวะผู้นำ” หรือถ้อยคำที่ชัดเจนในการวัดพฤติกรรม นอกจากนี้ มีข้อเสนอให้ทบทวน Mapping ระหว่าง PLOs กับรายวิชา โดยเฉพาะในหน้า ๖๕ ซึ่งพบว่าบางรายวิชา เช่น วิจัยเพื่อการพัฒนาสังคม และ สัมมนา ยังไม่ปรากฏคำสำคัญที่เชื่อมโยงกับ PLOs ด้านจริยธรรม จึงควรปรับคำอธิบายรายวิชาให้สอดคล้องกับ PLOs อย่างเป็นระบบ

๓. ความเชื่อมโยงกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders' Needs) ข้อเสนอจากคณะกรรมการระบุว่า PLOs ควรตั้งอยู่บนฐานข้อมูลความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะภาคีภายนอก เช่น หน่วยงานพัฒนาชุมชน ซึ่งสะท้อนว่าความต้องการหลักมิใช่เพียงการวิจัย แต่คือ การแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ การสื่อสาร การประสานความร่วมมือ ความเข้าใจความต่างเชิงวัฒนธรรม และการบูรณาการโครงการภาครัฐกับชุมชน ดังนั้น PLOs และ CLOs (Course Learning Outcomes) ควรปรับให้สอดคล้องกับ Need ดังกล่าวมากกว่าการใช้ถ้อยคำที่มุ่งเน้นเพียง “การวิจัย”

๔. การฝึกอบรม (Training) และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในหน้า ๖๑ มีการระบุถึง “การฝึกอบรม” ซึ่งควรชี้แจงให้ชัดเจนว่าเป็น การฝึกอบรมภายในรายวิชา มิใช่กิจกรรมเสริมหลักสูตรภายนอก ทั้งนี้ หากเป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาจะสามารถนำมาเป็นหลักฐานในการผลักดันให้บรรลุ PLOs ได้ แต่หากเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพียงอย่างเดียว จะไม่สามารถนับเป็นหลักฐานการบรรลุ PLOs ได้

๕. รายวิชาเฉพาะที่ควรปรับปรุงเนื้อหา SD๕๕๑๐๕ กฎหมายในการพัฒนาสังคม (หน้า ๔๔) ควรเพิ่มเติมเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายสิทธิมนุษยชน (Humanitarian Law) และกฎหมายสวัสดิการสังคม ควบคู่กับกฎหมายสิทธิมนุษยชนที่มีอยู่แล้ว รายวิชา SD๕๕๑๐๖ ภาษาอังกฤษในงานพัฒนาสังคม ควรปรับหัวข้อจากการใช้ “แอปพลิเคชันแปลภาษา” ให้เป็นการใช้ ปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อพัฒนาทักษะภาษา เนื่องจากสะท้อนถึงการบูรณาการเทคโนโลยีสมัยใหม่และเสริมให้บัณฑิตมีทักษะที่สอดคล้องกับยุคดิจิทัล รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน (หน้า ๕๐) มีข้อเสนอให้พิจารณากำหนดกรอบการเรียนรู้ให้เชื่อมโยงกับ SDGs ทั้ง ๑๗ เป้าหมาย แต่ควรกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถประเมินผลได้ชัดเจน เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการประกันคุณภาพการศึกษา (AUN-QA) นอกจากนี้ควรสนับสนุนให้มี โครงการย่อยหรือกิจกรรมในชุมชน เช่น การใช้เทคโนโลยีเพื่อผู้สูงอายุ โดยร่วมมือกับ อบต. หรือ อบจ. เพื่อให้นักศึกษาสามารถประยุกต์แนวคิด SDGs ในเชิงปฏิบัติ

๖. ความรู้ด้านการเงินและการบัญชี มีข้อเสนอว่าหลักสูตรในสายสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ หรือการพัฒนาชุมชน มักขาดรายวิชาด้าน ความรู้ทางการเงินขั้นพื้นฐาน (Financial Literacy) เช่น การวางแผนการเงินส่วนบุคคล การจัดการรายได้ ภาษี และการลงทุนเบื้องต้น ซึ่งเป็น

ทักษะจำเป็นต่อชีวิตการทำงาน จึงควรพิจารณาเพิ่มเติมหรือบูรณาการไว้ในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง เช่น วิชาในหน้า ๕๒ ที่ว่าด้วยกลุ่มธุรกิจพื้นฐานและวิสาหกิจเพื่อสังคม ซึ่งสามารถเสริมเนื้อหาเรื่องการบริหาร การเงิน และภาษีของธุรกิจชุมชนได้อย่างเหมาะสม

๗. ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตรกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (หน้า ๗๑) และภาคผนวก ข ใช้เพียงการทำเครื่องหมาย (✓) ซึ่งไม่สะท้อนข้อมูลเชิงเนื้อหา จึงควรปรับให้แสดงเป็น ข้อความอธิบายชัดเจน ว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องการความรู้ ทักษะ หรือเจตคติใด และหลักสูตรได้นำข้อมูลดังกล่าวมาออกแบบรายวิชาอย่างไร

๘. การตรวจสอบงบประมาณและค่าใช้จ่าย ในหน้า ๒๔ มีข้อสังเกตว่า ตัวเลขค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาปีละ ๘,๐๐๐ บาท อาจคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ควรมีการพิจารณา ทบทวนการคำนวณใหม่ เพื่อให้ข้อมูลมีความถูกต้องและสอดคล้องกับการจัดสรรทรัพยากรจริง

มติที่ประชุม เห็นชอบ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคม หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙ ให้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสภาวิชาการ และนำเสนอสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

๕.๒.๒ หลักสูตรปรับปรุงเล็กน้อย

๕.๒.๒.๑ หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมหุ่นยนต์

และระบบอัตโนมัติ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๖

เนื่องจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปองพล แสนสอน มีความประสงค์จะย้ายออกจากหลักสูตร หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๖ เพื่อให้การดำเนินงานบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียน การสอน การพัฒนาหลักสูตรและการติดตามประเมินผลหลักสูตรเป็นไปด้วยความเรียบร้อยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๖ จึงขอเปลี่ยนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปองพล แสนสอน เป็น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐกิตติ์ แสนทอง โดยโครงสร้างหลักสูตรยังคงเดิม

มติที่ประชุม เห็นชอบหลักสูตรปรับปรุงเล็กน้อย หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๖ และนำเสนอสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ

แจ้งกำหนดการประชุมสภาวิชาการครั้งที่ ๙/๒๕๖๘ ในวันศุกร์ที่ ๑๙ เดือน
กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘

ปิดประชุมเวลา ๑๖.๓๐น.

นายอนุชิต ศรีสุนาครวั
(ผู้จัดบันทึกรายงานการประชุม)

นางสาวพัชรีย์ ทองสมบัติ
(ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม)

ดร.ปิยพร แฝ้วชำนาญ
(ผู้ตรวจรายงานการประชุม)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัฒนาภรณ์ ชัยประเสริฐ
(ผู้ตรวจรายงานการประชุม)